Ч. 172. Второк 17 (4) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улици Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Німці а акция др. Ґломбіньского. — Президент палати послів Паттай о ситуациї. — Руско-україньский клюб а завтрішна конференция і Унія славяньска. — Кретийска справа.

Німецкі свободолюбві круги осуджують — як доносить віденьска „Zeit" — дуже песимістично вигляди для удачі акциї др. Ґломбіньского а причина того єсть слідуюча: Ніхто, отже й коло польске не може того не знати, що парляментарна ситуация звязана як найтїснїйше з німецко-ческим питанем в Чехії. Клич, під яким найсильнїйша ґрупа опозиціоністів, ческі аґрариї, веде борбу, звучить: „Без сойму в Празї нема ради державної". Ческі аґрариї взяли радо до помочи др. Шустершіца і Словінців. Але хоч сим а особливо др. Шустершіцови підчас дальшого розвитку справи удало ся висунути ся дуже наперед, то все-таки не треба забувати, що ключем до політичної ситуациї єсть все ще як і перед тим виключно лиш рушене ческого сойму. Сеї справи однак не можна нїгде инде залагодити як лиш в Празї, бо о становищи Німців в соймі мають право рішати лиш повні збори німецких послів соймових.

Сей стан річи змушує до песимістичного осуджуваня акциї Ґломбіньского. Справу ческого сойму можуть обговорювати, що правда, також і на конференциї предсїдателів клюбів, але само собою розуміє ся, що така дискусия мусить мати лиш плятонїчну вартість.

Можна отже спокійно сказати, що найблизші днї ледви чи принесуть вияснене політичної ситуациї. Справа порішить ся імовірно аж з початком місяця вересня. На той час визначило правительство конференцию в справі ческо німецкого порозуміня а проґраму для сих важних переговорів уложить аж на радї міністрів дня 18 с. м.

Отже не конче трудно вже предсказати в загальних чертах, який буде вислід акциї дра Ґломбіньского. Німці і Чехи вкажуть на конференцию у вересни і не поставлять ніякої заяви, котра би їх обовязувала. То само зроблять і християньскі социяли, котрі поки що будуть придержувати ся тактики свободолюбних Німців. Др. Шустершіц або єго заступник буде грати ролю непримиримого, а ніхто не буде робити заходів, щоби єго відклонити від того наміру, бо др. Шустершіц і Словінці суть лиш доси чинником, з котрим треба числити ся, доки Чехи поступають з ними спільно. Др. Ґломбіньский буде мусів імовірно закінчити свою акцию з неґативним вислїдом. Він буде належати до тих нечислимих, котрі мусїли переконати ся, що до залагодженя німецко-ческої справи треба чогось більше як доброї волї: Німці й Чехи в Чехії мусять, бачите, самі хотїти, инакшої нема на то ради.

Президент палати послів Паттай обговорюючи теперішну ситуацию і жадане обструкциї сформуловане пос. Шустершіцом сказав як слїдує: Ключ до ситуациї лежить у відповіди на питане, чи ческий сойм дасть ся рушити чи нї. Тут мусить правительство дїяльно виступити та приступити до обох національних таборів з посередничаючими предложенями. Коли удасть ся ческий сойм рушити, тодї без сумніву вигляди на здібність до роботи і спроможности палати послів уложать ся користно. Розуміє ся, що стремлячим до того змаганям не треба ставити заєдно нові перепони і жаданя.

В розмові з львівским кореспондентом „N. fr. Presse" заявив голова україньского клюбу пос. Романчук, що возьме участь в завтрішній конференциї разом з членом парляментарної комісиї україньского клюбу дром Костем Левицким, котрого він запросив по думцї письма дра Ґломбіньского що до участи других товаришів.

Віденьскі ґазети нотують звістку з Праги, що на засїдане славяньскої Униї, яке має ся відбути завтра, дня 17 с. м. о 9 год. рано за-

33)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Заким ми ще знов пустились вдолину, сонце розбило мраку і ми могли в споді під нами побачити половину Кольорада. Перед нами виднїли ся скали, вкриті снїгом, поміж котрими осторожно крутила ся зелїзниця, відтак незглядимі поля, засипані камінєм і припорошені снїгом, дальше в долинї пасмо иньших гір, з помежи котрих тут і там піднимали ся хмари диму з тих осель, де копальнї а гень зовсім в долинї перед нами, як далеко оком сягнути, синїв ся степ, зелений лиш краєм попід гори та лиш тут оживлений селами і містами. Далеко на полудни Пуебльо, близше на півночи Денвер а простїсенько в долинї Кольорадо Спрінґс — то був образ на вид котрого всї замовкли. Аж коли засвистала льокомотива і загнала нас до ваґонів, та коли ми відтак то в мрацї то в сьвітлї сонця боком попід стїнки межи дебрами і яругами вертали назад, розвязали ся всїм язики і кождий старав ся при помочи другого вбити собі добре в память то що прожив і видів.

А що до заходу сонця була ще добра година, коли ми з'їхали знов на долину, то я вертав до дому возом, запряженим мулами, через „Город богів", найбільшу займавість Кольорада. В місци, де високі гори переходять в безлїсні степи, гуляють ще й нинї що весни розбурхані гірскі води а давними часами мусїло то дїяти ся в далеко більшій мірі. Отже в тих переходових сторонах могли ті води повидовбувати в мягкім червонім камени пісковім всїлякі дивовижні фіґури, що окружені нинї зеленими деревами і корчами виглядають мов би порозставлювані артистичні дїла каменярскої штуки. Практичні Американцї поробили на найлїпше положених місцях тої узбочи виглядові площі, на котрих крізь зручно уставлені зелїзні рури можна придивляти ся поодиноким фіґурам і в природнім їх видї добачити велику подібність до якогось артистичного дїла. Але заким я придивив ся, як належало ся „Задуманому Наполеонови", „Сплячій дївчинї", та навіть „Цїлуючим верблюдам", вже було змеркло ся і пора була доміз вертати. Звідси поїхав я з більшою частию нашого товариства трамваєм до міста.

Ми не навандрували ся цїлий день та й не видїли ніякого вандрівника, ба навіть не було гірских доріг та стежок в лїсах по котрих можна би було вандрувати. Та й то характеризує відносини Американця до природи; він не любить ходити, він їде коли хоче щось займавого в природї побачити; то лиш трамп, волоцюга, і той, що не може знайти роботи, ходить пішки.

Але Американець і не пє, бодай не заливає ся пивом як Німець, або як Москаль „водкою". О тім міг я переконати ся таки ще сего вечера. Кольорадо Спрінґс, то, бачите, місто тверезости і там шинки заказані. Зато в тамошних дроґериях повно вина, пива і прочих горівок а в будний день вистане сказати лиш одно слївце кельнерови а він побіжить зараз до дроґериї та принесе до обіду все, чого кому єсь забагне ся. Але нинї була недїля а задля того вся торговля алькогольними напитками заказана. Отже не було ради і я мимо великої спраги по їздї по горах мусїв „на сухо" вечеряти. Треба однак мати щастє: коли я опісля пожалував ся одному з готелевої служби, той сказав менї, що гостинниця дає в недїлю своїм гостям всїлякі напитки, яких лиш хто хоче „в дарунку", але зато треба їй дати також „в дарунку" відповідну скількість американьских монет. Я так і зробив та одержав „в дарунку" спору фляшку червоного вина. Признаю ся, що вино менї дуже смакувало і не богато бракувало, що я в сїм американьскім містї тверезости мало що не упив ся перший раз по американьски.

На другий день поїхав я з кількома американьскими журналїстами до місточка копальників Кріпль Крік (Cripple Creck) положеного високо в горах. Ми переїздили всїлякими хорошими сторонами, ховали ся в дебрах та гуркотїли над пропастями, попались в снїгову заметіль і градову тучу а відтак виїхали знов на тепле сонце. Але мої товариші на то не зважали; они слухали оповіданя одного із жи-

прошені голова руско-україньского клюбу пос. Романчук і др. Евген Левицкий. На порядку дневнім сих зборів стоїть політична ситуация зі взгляду на акцию пос. Ґломбіньского і скли кане чеського сойму.

В справі кретийскій, найбільше грізний в теперішну пору для загальної ситуациї наспіли отсі важні вісти: Після депеші з Канеї з дня 13 с. м. репрезентанти кретийскі відмовили жаданю кретийского правительства і не дозволили усунути грецку хоругов з кріпости в Канеї. Правительство кретийске подало ся до димісиї. В сїй самій справі доносить аґентия Гаваса: Правительство кретийске повідомило охоронні держави, що всякі єго змаганя не довели до нічого і внаслідок опору населеня не може усунути грецкої хоругви, вивішеної на кріпости в Канеї. Внаслідок того скликало оно кретийску палату послів і подало ся до димісиї.

Аґентия Гаваса доносить через Париж: Внаслідок того, що кретийске правительство подало ся до димісиї, правительства держав охоронних постановили вислати на води кретийскі дальші кораблї воєнні. Анґлія приказала другому кораблеви воєнному, щоби відплив до Канеї, а третий корабель стоїть на поготівли. Франция вислала другий корабель „Віктор Гіґо“ з Тульону а третий держить також на поготівли. Так само й Італія вислала два кораблї та видала такі самі розпорядження, що й Анґлія та Франция. Що до Росиї то ожидають приїзду двох кораблів а крім того має Росия прислати ще й одну канонірку. Скоро всї кораблї будуть сконсиґновані на кретийских водах то попливуть до Канеї, щоби там силою усунути грецку хоругов, коли би аж до того часу самі Кретийцї єї не усунули.

Наконець повисшу вість доповняють ще слідуючі: З Константинополя доносять, що амбасадори охоронних держав вислали до Порти збірну ноту, в котрій заявляють, що поробляють зарядження, щоби грецка хоругов була усунена з кріпости в Канеї. Рівночасно нота просить Порту, щоби відступила від висилання турецкої фльоти на кретийскі води. А з Атин доносять: Вся грецка праса взиває Крету, щоби допустила до усунення грецкої хоругви і в той спосіб показала свою добру волю супроти охоронних держав

Новинки.

Львів, дня 16 го серпня 1909

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржяньский вернув вчера вечером до Львова

— **Перенесеня.** II. Міністер справедливости переніс суднїв повітових: Зиґм. Плянера із Заболотова до Судової Вишнї, а Алекс. Гільбріхта з Судової Вишнї до Заболотова.

— **Ліцитация на зелїзници.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Дня 18 серпня 1909 о годині 9 ій відбуде ся в маґазинах товарових стациї Тернопіль публична ліцитация невідібраної посилки порошку для худоби ваги около 1200 кор.

— **З приводу хліборобскої вистави в Стрию** звертаємо увагу союзних стоваришень, що на виставу сю треба надіслати або друковані або четко написані річні звіти і біланси. Пригадуємо, що дуже пожадані є так картоґрами як і фотоґрафії власних домів, даківкарень, торговель і т. д. звязані з діяльностию спілок. Рівночасно просимо тих, хто готов виготовити картоґрами, аби зволили подати свій докладний адрес Краєвому Союзови Ревізийному у Львові, Ринок ч. 10.

— **Про нещасливу пригоду** професора дра Остапа Макарушки доносять ще до „Руслана“ щ слідує: Минулої неділї склала ся туг пригода, що викликала щире співчутє у всїх, хто знає проф. дра Остапа Макарушку. На бальконї у віллї „Ясній“ при направці дверий він спер ся на по руче і разом з ним упав з висоти пятьох метрів на тверду землю. Притім звихнув собі небезпечно праву руку і стовк тяжко ліву руку, у котрій мабуть кістка трісла. Омлілого занесли товариші професори Левицкі до мешканя та прикликали лїкарів. На щастє був на той час в Яремчу оператор др. Ленко і той поміг хорому. Є повна надія, що др. Макарушка перебуде се потовчене без більшої шкоди для свого здоровля. Таких упадків з бальконів було в Яремчу вже кілька і се лише съвідчить, які дрантиві ті всї віллї, де за мешкання кажуть собі солоно платити. Віля „Ясна“ вибудована тому лише чотри роки—і вже балькон на ній був перегнилий.

— **Обманьства при реґуляциї Прута.** Оногди арештовано в Черновцях Лейбу Шайннера, одного з підприємців реґуляциї Прута на Буковинї. Арештовано єго тому, що вже стверджено обманьства при реґуляциї Прута, а Шайннер міг був вплинати на съвідків в тій справі. Судова комісия, зложена зі слїдчого судиї Преміньґера, інжинерів Ґольдфрухта, Штрікера і Штайна оглянула цїлу роботу при реґуляциї Прута від Неполоковцїв до Острівця на Буковинї і найшла неімовірні обманьства. Примїром замість фашиня з лози уживано фашиня з троцї. Шкоди виносять сотки тисячів. Обманьств з давних лїт годї буде провірити, але се, що дїяло ся в останних місяцах, показує наглядно, як інтелїґентні люди на спілку з халатниками опукували державний скарб і робили на шкоду населеня.

— **Пригоди, яких рідко.** В Антверпії убив оногди розлючений слонь девятилїтного хлопця. Коли до менажериї ведено кілька слонів, бігла за ними громадка дїтий і з криком кидала на звіряга камінем. То розлютило одного із слонїв. Він вхопив одного хлопця хоботом, підніс єго у воздух, а відтак кинув ним з цїлої сили на землю та ще й розмісив своїми величезними ногами. — У Відни стала ся знов така пригода: В шопі коло свого помешканя бавив ся з другими хлопцями 12 лїтний Павло Шварц, син помічника купецкого. В тій шопі був вільно привязаний на обох кінцях шнур до вішаня біля. Хлопець підчас забави вилїз був на гору і впав так нещасливо на шнур, що шиєю замотав ся в него і повис у воздусї в зашморку, який зробив ся на шнурі. Перепуджені другі хлопцї дали зараз знати батькови, а той прибіг і відтяв хлопця, але завізваний зараз на поміч лїкар не міг вже привернути хлопця до житя. Зашмор так сильно був стягнув ся, що хлопець в одній хвили задушив ся.

— **Смерть від грому.** Підчас бурі, яка сими днями лютила ся в Росільній, богородчаньского повіта, вдарив грім в ялицю стоячу на поли і убив на місци 58 лїтного селянина Дмитра Марусина, котрий сховав ся під нею перед бурею.

телїв місточка там на горі про велику погоню за золотом в горах.

Она розпочала ся була в 1859 році, коли то якийсь бідний як жебрак копальник, іменем Ґреґорі, явив ся був між годівельниками худоби при сподї Скалистих гір і намовив їх, щоби они приготовили ся до шуканя золота в горах а зато обіцяв їм дати їм якусь часть із зиску. Небавком вернув він з обильною добичею; лиш кілька миль вглубш гір знайшов він в скалах і в піску гірских рік подостатком золота. Годівельники худоби стали першими копальниками золота; там, де они давнійше випасали худобу, там побудували они місточко, котре назвали Ґольден (Золоте) а котре тепер хорошо розвинуло ся і містить в собі гірничу академію держави Кольорадо. Але ту велику новину переданали тимчасом трапнери (степові мисливі) один другому і она перейшла через степи та зайшла аж до Міссурі, звідки єї дріт заніс небавком до міст на сходї. Якась ню йорска ґазета вислала якогось журналїста, щоби він провірив праву сеї чутки а коли наспіло потверджене від него, то зараз всї шукаючі щастя почали збігати ся до Кольорадо. Золота горячка, яку десять лїт тому назад викликали були каліфорнийскі відкритя, розгоріла ся тепер на ново. Яких двайцять тисячів людий вивандрувало одного місяця в гори, де зачали в ріжних висотах робити закопи, у всїх долинах закладати полочки золота.

Коли вибрано найлекший добуток, здавало ся, що треба буде на будуче вдоволити ся сріблом, оловом та иншими металями, тимчасом в глубині знаходили ся щораз то нові поклади золота. Послїдні великі поклади відкрито в 1891 р. якраз ті що в Кріпль Крік, де доси серед глухої самоти у висоті 3000 метрів ще ніякий копальник не шукав за золотом. В дванайцять лїт опісля були тут вже сотки копалень, котрі за той час видобули за 120 міліонів долярів (600 міл. К) золота. Відтак і тут вже єго забракло, але технічні уліпшеня добули нові золотоносні жерела і в осени 1907 р. заняло се місточко на горі знов провідне становище між копальнями золота, добувши в одним місяци 65.000 тон золотої руди представляючої вартість около півтора міліона долярів

Але тепер мої товариші зачали преці таки споглядати на то місце, про котре їм розповідано так цікаві річи. А невтомима парова машина везла нас щораз висше і висше, аж широка прерія показала ся нам знов як синє море а божами витали нас снїговї поля Пайкс Піка. Але поїзд наш підоймав ся все ще щораз висше і висше, машина не переставала сопіти, тягнучи нас від одної пустої вижини до другої. І тут, де нема нї деревини, нї корчика, де голос стає тонкий і слабне в страшнім студенім як лїд воздусї, тут так високо мали би мешкати люди?

Слава Богу, узбіче спускає ся тепер в долину, колеса ваґонів гуркотять скорійше, зачинаємо об'їздити якийсь горб, що страшенно високо піднимає ся перед нами. А се що? Сей горб вкритий від гори до долу купами землї, мов би в нім поробили собі нори якісь велитні кертиці. А там на горі на єго вершку стояв закіпний будинок з комином коло него, з котрого курило ся. Ми так були здивовані сим зухвалим з'явищем людского житя в так страшній пустари, що ледви й чули, як наш провідник розповідав, що ми вже в'їхали в область Кріпль Кріка, та що онто кертовинє то неудачні проби копальників золота видобути на сім місци скарби землї.

І дїйство довкола того горба піднимаючись знов в гору, почав наш поїзд заїздити в плоску долинку, на котрій стояли всюди закіпні будинки і курило ся з коминів а всюди при зелїзници видко було купи землї. Але тепер показала ся нам найбільша несподїванка: з тої долинки зробила ся широка передолина, в котрій стояли дім коло дому, справедливе мале місто. Доми були на один поверх і збудовані з дошок але помальовані всїлякими красками і з виду дуже привітні. Они стояли всї в рядах, не инакше як в Денвері або далекім Чікаґо, вікна їх були наповнені товарами а на улицях між ними походжали люди, гуркотїли вози з набором, дзвонила електрична зелїзниця. Але то все ще не була наша цїль. То був ще лиш **Віктор**, перша оселя копальників. З єї долини зачали ми знов їхати в гору а все поміж копальнями та купами викопаної землї, а одна маленька оселя припирала до другої. Але наконець зачало робити ся щораз більше шин, з правого і лївого боку показались будівлї зелїзничі, щораз переїхали ми поміж високі вали якоїсь копальнї, аж ось показало ся перед нами місто, може чотири рази так велике як Віктор, з великими мурованими будинками між деревляними домами і ми заїхали вже таки до самого Кріпль Крік. На двірця повитали нас журналїсти золотого ґорода і в кілька мінут опісля сидїли ми в теплій комнаті готелю та їли і пили і забули в оживленій розмові, що ми в осередку страшенно високих гір, три тисячі метрів понад уровенем моря.

(Дальше буде).

— **Мила несподіванка.** З Черновець доносять: Тутешного підупавшого купця Самуїла Кіндлєра завізвано дня 13 с. м. до одного із заставничих заведень, де він перед кількома місяцями заставив був турецкий льос. Кіндлєр гадав, що его взивають до заплаченя процентів, тимчасом довідав ся милої несподіванки. Там сказали ему, що его льос виграв при послідним тягненю і ему виплачено зараз готівку 195 000 корон. Бідачиско купець так втїшив ся сею несподіванкою, що з радости аж зімлїв та ще й довго опісля, коли знов прийшов до себе, не міг ще опамятати ся.

— **На першу хлїборобску виставу в Стрию** зголосили ся в реченци ще отсї виставцї: Краєвий Базар в Чернівцях як осібна ґрупа буковиньска (картоґрами, вироби тхацкі, кошикарскі, деревні, вишивки і т. п.); Степан Луців з Урожа (овочеве вино, рами); Іван Дмитрів з Підмихайловець (крілики фляндрийскі): др. М. Пачовский з Долини (афинякове вино); Рубиновичі з Угнова (чоботи); о. Остап Нижанковский (улиї системів: а) Алберті-Дадант (Blättersystem) за склом, рамки з заду вкладані з насадою на малі рамці; б) віденьский, три етажовий за склом, в маґазині деревяна перегородка; в) американьский, лежачі рамки з насадою на рамки малі секцийні: г) галицкий, приноровлений до американьского т. е. рамки галицкі вкладані з верху; д) галицкий з маґазином в горі на малу рамку; ж) улий збірний для хову маток; з) галицкий систем глубокий; и) транспортівки для роїв; і) праси до озочів; к) машинка до різаня і збиваня рамок власного помислу і инші дрібнїйші пасїчничі знаряди); м) фотоґрафія пасіки; н) дипльоми і листи похвальні; Ф. Нарольский з Волї довголуцкої (кури срібні американьскі); Тов. „Взаїмна Поміч“ галицких і буковиньских учителів зі Львова (картоґрами); Мих. Ріпило з Синевідска (мужескі і жіночі ходаки); Мих. Мозіль з Синевідска (сїрак і холошнї); Стефан Равлїнко з Синевідска (кожух і киптар); Гринь Бобанич з Синевідска (бураки і озима пшениця); Мария Бобанич з Синевідска (ярину); Гнат Бобанич з Синевідска (мід і фотоґрафію пасіки); Евфрозина Бобанич з Синевідска (ручники і сорочки); Анна Кравець з Синевідска (вишиваний киптар); В. Цюцюра з Кобак (кури „Незабудьки“, качки Пекінґ, овес Лїґово і бараболю Чудо Аґнелього); Е. Сенчина з Крушельниці (три роди бараболь а то: „Up to date“ „Imperator“ Ріхтера і Королева ранних); Мих. Новосільский (скрипка 4/4 і жіноча скрипка 7/8) а в кінци члени тов. „Зоря“ зі Львова а то: Андрій Андрейчин, літоґраф; А. Оприск столяр; Іван Вертипорох, столяр; Осип Вертипорох, столяр; Михайло Павлишак, столяр; Йосиф Пендюк, шлюсар; Теодор Гелета, поковений маляр; Ст. Михалевич, лякерник; Мороз, стельмах; Василь Мельник, Стельмах; Онуфрій Мельник, коваль; Іван Чорпїй, швець; Ст. Коцюмбас, швець; Василь Ґресяк, кравець; Дмитро Стацишин, різьбар; Сабарай, позолотар; Мушак, столяр; Іван Глинчак, шлюсар. — Комітет вистововий просить отсим П. Т. виставців, щоб зволили виставляти лише справдї прегарні річи — бо місця, призначеного на виставу є обмаль, проте комітет був би приневолений річи буденні усунути з вистави.

— **Про напад російских розбишаків на банк в Рєці** надходять тепер точнїйші вісти. Після послїдних вістий, розбишаки ввійшли до банку зараз коло дверий, застрашили револьверами двох возьних. Підчас коли два розбишаки наставились з револьверами, третий вийняв з кишенї довгий цьвях і молоток й забив входові двері щоби ніхто знадворку не міг увійти. Директор Мілош, котрий виплачував возьному кредитового банку, якомусь Кременичеви, суму 1800 К., спитав, що там діє ся а коли один з возьних відповів, що в банку суть розбишаки, пустив ся до телефону та зажадав получення з поліцією замість сказати телефоністці, що діє ся, щоби она від себе повідомила поліцию.

В тій хвили заким ще Мілош міг розмовити ся з урядом поліцийним, один з розбишаків стрілив два рази до стоячого при телефоні а Мілош залитий кровю і держачись за ухо повалив ся на землю. Тимчасом один з розбишаків отворив касу а другий кинув ся до Кременчича і відозвавшись до него лихою німеччиною: Давай гроші! — і відобрав від него 4000 корон. На голос вистрілів, зібралась була перед банком товпа людий і зачали добувати ся до середини. Тимчасом розбишаки отворили двері і стріляючи, пустились втікати. Розпочала ся погоня під проводом поліцияна Ратковича. Розбишаки обертали ся що хвиля і стріляли, та вистрілили так може сорок разів. Коли вистріляли набої, станули і набивали бравнінґи на ново. Підчас того дістали ся розбишаки в замкнену улицю а коли тут набивали знов револьвери, поліциян Раткович рубнув одного з них шаблею по руці так, що ему випав револьвер з руки. Майже в тій самій хвили зловлено его і розброєно а відтак відведено на поліцию. Тут сказав він, що називає ся Шльома Кишеневский має літ 23 і походить з Одеси. При нім знайдено 4.000 кор. зрабованих у возьного банкового. Цїла зрабована сума має виносити 40 тисячів, після иншої версиї аж 80 тисячів корон. Кишеневский сказав ще, що другий з розбишаків називає ся Берко Стеріцкий а більше не хотів сказати. Слїдство полицийне показало, що розбишаки волочили ся по ріжних містах, також і в Галичинї, де були у Львові а відтак мешкали в Будапешті. Тут зроблено в їх помешканю ревізию і знайдено богато листів і фотоґрафії. Полиция арештувала якогось Абрамка Крівіцкого, з котрим розбишаки мешкали і він зізнав, що они виїхали до Антверпії а звідтам хотять їхати до Америки. Зараз вислано туди тайних аґентів.

Директор банку Мільош, чоловік молодий, маючий ледви 33 літ, помер в годину по его зраненю. Підчас его похорону настала страшна сцена, бо нещаслива его жінка зійшла з розуму. Полициян Раткович, котрий арештував одного розбишака, одержав аванс і 100 кор. від міста а банк кредитовий, котрому виратував 4000 кор., дав ему 400 кор. нагороди.

Телеґрами.

Будапешт 16 серпня. Тутешна полиция, довідавшись, що один з участників нападу на банк в Рєці, іменем Орлов перебуває в Ціриху, вислала там урядників, котрі Орлова арештували і знайшли при нім часть зрабованої готівки. Полиция поробила зарядженя, щоби арештувати третого розбишака іменем Спектора.

Константинополь 16 серпня. З Канеї доносять, що консулї охоронних держав вислали до кретийского правительства дня 13 с. м. ноту звертаючи увагу на небезпечність грозячу автономії острова, коли би кретийцї відкинули раду охоронних держав і не усунули грецкої хоругви.

Канеа 16 серпня. Підчас приїзду членів посольских зборів впав до міста збройний відділ і обсадив кріпость, щоби боронити грецкої хоругви.

Константинополь 16 серпня. „Jeni Gazetta“ доносить, що Порта одержала від турецкої амбасади в Петербурзї офіцияльне потверджене вістя, що цар в другім тиждни жовтня загостить у султана в Константинополи.

Канеа 16 серпня. На приказ кретийского правительства патролює від вчера 3 год. по полудни войско і жандармерия, щоби змусити узброєних селян, котрі впали до міста, до зложеня оружия.

Константинополь 16 серпня. Тепер вийшло на верх, що в замаху на австро угорского віцеконсуля дня 27 липня розходило ся о рабунковий напад Альбанців.

Токіо 16 серпня. В многих містах Японії дало ся вчера почути трясене землї і наробило великої шкоди. Мало згинути 28 осіб, а 70 есть ранених.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $\mathbf{2}^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $\mathbf{8}^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $\mathbf{8}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $\mathbf{2}^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $\mathbf{12}^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $\mathbf{2}^{\underline{05}}$, 5·58, $\mathbf{6}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $\mathbf{9}^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ $10{\cdot}\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $\mathbf{12}^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $\mathbf{8}^{\underline{25}}$, 8·40, $\mathbf{2}^{\underline{45}}$, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11{\cdot}\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $\mathbf{2}^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10{\cdot}\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11{\cdot}\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Надэпада. (Телефона ч. 527).